

Hotărîrea Comitetului Central al P. C. U. S. cu privire la lichidarea cultului personalității și a urmărilor sale

I

Comitetul Central al P.C.U.S. constată cu satisfacție că hotărîrea Istoricului Congres al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au fost aprobate pe deplin și cu entuziasm în întreaga noastră țară, de către toți cetățenii sovietici, de către toate forțele democratice și muncitorești ale țării, de către oamenii muncii din marea comunitate a țărilor socialiste, de milioane de oameni din țările capitaliste și coloniale. Aceasta și este de înțeles deoarece Congresul al 20-lea al partidului, care marchează o nouă etapă în dezvoltarea creatoare a marxism-leninismului, a analizat în mod profund actuala situație internațională și internă, a înarmat partidul comunist, în întreaga țară sovietică cu un mare plan de luptă continuă pentru construirea comunismului, a deschis noi perspective pentru acțiunile unite ale tuturor partidelor clasei muncitoare în vederea preîntîmpinării primejiei unui nou război, pentru interesele oamenilor muncii.

Traducînd în viață hotărîrea Congresului al 20-lea al P.C.U.S., poporul sovietic, sub conducerea partidului comunist, obține noi succese remarcabile în toate domeniile vieții politice, economice și culturale a țării. Oamenii sovietici s-au unit și mai strîns în lupta pentru construirea comunismului și în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al 20-lea.

Perioada care s-a scurs după Congres a arătat totodată marea forță vitală a hotărîrilor lui pentru mișcarea comunistă și muncitorească internațională, pentru lupta tuturor forțelor progresiste în vederea întăririi păcii în întreaga lume.

Importantele teze teoretice, principiile puse de Congres cu privire la coexistența pașnică a statelor cu ordine sociale diferite, cu privire la posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca actuală, cu privire la diversitatea formelor de trecere a țărilor la socialism exercită o influență favorabilă asupra situației internaționale, contribuie la micșorarea incertitudinilor, la întărirea unității de acțiune a tuturor forțelor care luptă pentru pace și democrație, la consolidarea continuă a pozițiilor sistemului mondial al socialismului.

Dacă hotărîrea istorice ale Congresului al 20-lea al P.C.U.S. au stîrnit un mare entuziasm în rândul oamenilor sovietici, al oamenilor muncii din țările de democrație populară și din lumea întreagă, au dat naștere la un nou alin de inițiativă creatoare și energice revoluționare, ele au provocat minime și furtive în tabăra dușmanilor clasei muncitoare. Cercurile reacționare din S.U.A. și din alte state capitaliste sînt în mod vădit neliniștite de mărețul program de luptă pentru întărirea păcii trasat de Congresul al 20-lea al P.C.U.S. Neliniștea lor crește pe măsură ce acest program este tradus în viață în mod activ și consecvent.

De ce dușmanii comunismului și socialismului își concentrează focul asupra lipsurilor arătate de Comitetul Central al partidului nostru la Congresul al 20-lea al P.C.U.S.? Ei fac aceasta pentru a abate atenția clasei muncitoare și a partidelor sale de la problemele principale ridicate la Congresul al 20-lea al partidului și care nezează calea spre noi succese ale cauzei păcii, socialismului, unității clasei muncitoare.

Hotărîrea Congresului al 20-lea al partidului, politica internă și externă a guvernului sovietic au provocat confuzia în cercurile imperialiste din S.U.A. și din alte state.

Politica externă curajoasă și consecventă a U.R.S.S. de asigurare a păcii și colaborării între state, independent de orînduirea lor socială, este sprijinită de masele populare care larg din toate țările lumii largeste frontul statelor iubitoare de pace și provoacă o profundă criză politică, „războiul lui rece”, a politici de înghiere de blocuri militare și a curselor înarmării. Nu este întâmplător faptul că cercurile imperialiste din S.U.A. au fost acestea care au făcut cea mai mare zăvăl în jurul combaterii cultului personalității în U.R.S.S. Ele au profitat de existența fenomenelor negative legate de cultul personalității, pentru a folosi aceste fapte, să lupte împotriva socialismului. Acum, cînd partidul nostru lichidează cu curaj urmările cultului personalității, imperialiștii vîd în aceasta un factor care grîbește mersul țării noastre înainte spre comunism și care slăbește pozițiile capitalismului.

Străduindu-se să slăbească marea forță de atracție a hotărîrilor Congresului al 20-lea al P.C.U.S., influența lor asupra celor mai largi mase populare, ideologii capitalismului recurg la tot felul de ştiraciri și subterfugii pentru a abate atenția oamenilor muncii de la ideile înarmate și inspiratoare proclamate de lumea socialistă în fața oamenilor.

În ultimul timp, în presa burgheză se deslășoară o vastă campanie de calomnii antisovietice, cercurile reacționare pentru această campanie unele tonuri legate de cultul personalității lui I. V. Stalin, cult condamnat de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Organizatorii acestei campanii fac toate eforturile pentru a „tulbura apele” pentru a ascunde faptul că este vorba de o etapă depășită în viața țării sovietice: ei vor să treacă sub tăcere și să denatureze și faptul că în anii care au trecut după moartea lui Stalin Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și guvernul sovietic lichidează cu perseverență și hotărîre excepțională urmările cultului personalității, îndeplinesc cu succes toate sarcinile în interesele întăririi păcii, construirii comunismului, în interesele maselor largi populare.

Deslășind campania de calomnii, ideologii burghezi încearcă din nou, dar fără succes, să arunce o umbră asupra marilor idei ale marxism-leninismului, să submineze încrederea oamenilor muncii în U.R.S.S., — prima țară a socialismului din lume, — și

să lădăzească în societățile sovietice spre comunism.

La inițiativa Comitetului Central, Congresul al 1-lea al partidului a considerat necesar să arate curajos și deschis greșelile urmărilor ale cultului personalității, esențele serioase făcute în ultima perioadă a vieții lui Stalin și să chie întreg partidul pentru ca, prin eforturi comune, să se pună capăt urmărilor cultului personalității. Totuși C.C. și-a dat seama că recunoașterea sinceră a greșelilor comise va fi legată de anumite minuscule și nănsuri care pot fi folosite de dușmani. Autoritatea curajoasă și neîndoie în problema cultului personalității a fost o nouă mișcare grație a forței și tăriei partidului noștri a orînduirii sovietice socialiste, poate afirma cu convingere că niciun din partidele conducătoare ale lor capitaliste nu ar fi riscat nicăieri să facă un astfel de pas. Dimpotrivă, ele ar căuta să treacă sub tăcere și ascundă poporul la astfel de greșeli.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, educat întru principiilor revoluționare ale marxism-leninismului, a spus tot auzul, oricît a fost de amar. Par a luat această măsură exclusiv, proprie inițiativă, conducîndu-se considerentele principiale. El a și de la faptul că chiar dacă în viața de zi cu zi unele greșelile făcute în perspectivă, din punct de vedere al intereselor fundamentali ai țărilor finale ale clasei muncii, aceste lucruri au avut un uriaș impact pozitiv. Prin această se creșterea trîncă de niciodată în în partidul nostru și în țară nu s-a putut produce fenomen asemănător cultului personalității, că por conducerea partidului și a țării exercită în colectiv, pe baza vîrîrî unel politici marxist-leniniste condițiile unei lupte democratice de partid, cu participarea și creșterea a milioanele de oameni, dezvoltîndu-se prin mijloacele democrației sovietice.

Luînd alăbărită împotriva cultului personalității și urmărilor sale, criticîndu-le greșelile generale de acestor bătălii și-a dovedit încrederea față de pozițiile nemurabile marxism-leninismului, deșul său față de interesele ne grîbea pentru creșterea celor bune condiții în vederea dezvoltării democrației de partid și a intereselor construite cu socialismul în țara noastră.

C.C. al P. Onstată că discutarea în orice de partid și la adunările și ale oamenilor muncii a grîndului personalității și urmărilor sale a deslășat în cadrul unel participări active a membrilor mîbrilor de partid și că în lina P.C.U.S. a fost pe deplin și și sîrînită de către partid.

Faptele dore a legalității socialiste și greșelile legate de cultul lui I. V. Stalin care făcuse cunoscut de către parăbăz fîrește sentimente de se și profund regret. Dar oarecîți înțeleg că condamnarea personalității a fost necesară pentru construirea comunismului și partidul în mod activ, sovietele vede că în ultimul ad traduce în viață cu stîrîrî practice menite să lădăzească cultul personalității în domeniile construite de stat, economice și culturale, tot al acestei acțiuni, partidul forte interioare nu mai încheștase de nimic, s-a și mai mult de popor și se zent într-o stare de activare fără precedent.

II

Cum s-a putut întîmpla să apară și să răspîndească în condițiile orînduirii socialiste sovietice cultul personalității lui Stalin, cu toate consecințele lui negative?

La examinarea acestei chestiuni trebuie să se țină seama atît de condițiile istorice obiective și concrete în care s-a deslășat construirea socialismului în U.R.S.S. cît și de unel factori subiectivi legați de trasăturile personale ale lui Stalin.

Revoluția socialistă din Octombrie a intrat în istorie ca un exemplu clasic de transformare revoluționară a societății capitaliste, săvîrșită sub conducerea clasei muncitoare. Pe baza exemplului luptei eroice a partidului bolșevic și a U.R.S.S., primul stat socialist din lume, partidele comuniste din celelalte țări, toate forțele progresiste și democratice învață să rezolve problemele sociale fundamentale pe care le ridică actuala evoluție socială. În cel aproape 40 de ani de construire a societății socialiste, oamenii muncii din țara noastră au acumulat o mare experiență care este studiată și este învațată în mod eratic, lîmînd seama de condițiile lor concrete, de oamenii muncii din celelalte țări socialiste.

Acum a fost prima experiență de construire a societății socialiste din istorie și ea s-a format în procesul călătorilor, al verificărilor în practică a multor adevăruri cunoscute pînă a tunc de socialisti doar în lîni generale, în teorie. Vreme de peste un sfert de veac, țara sovietică a fost singura țară care deschidea oamenilor calea spre socialism. Ea semăna cu o forță așezată, care se găsea în încercarea capitalismului.

După prăbușirea intervenției celor 14 state în anul 1915—1920 dușmanii din Apus și din Răsărit al țării sovietice au continuat să pregătească „cruciade” împotriva U.R.S.S. Dușmanii au introdus în U.R.S.S. numeroși spioni și diversioniști, căutînd prin toate mijloacele să submineze primul stat socialist din lume. Pericolul nostru noi agresiuni imperialiste împotriva U.R.S.S. a crescut îndeosebi după 1933, cînd în Germania a venit la putere fascismul, care și-a proclamat ca țel

conducerea, ceea ce nu putea să nu aibă urmări negative asupra dezvoltării anumitor forme democratice. În cadrul luptei îndrăznețe împotriva întregii lumi imperialiste, țara noastră a trebuit să ia unele măsuri de limitare a democrației, justificate de logica luptei populare pentru socialism în condițiile încercării capitalismului. Dar încă de pe atunci aceste limitări erau considerate de către partid și de popor ca vremelnice, urmînd să fie înlăturate pe măsura întăririi statului sovietic și a dezvoltării forțelor democratice și socialismului în întreaga lume. Poporul a acceptat conștient aceste jertfe vremelnice, vîzînd și de zi succesele noi ale orînduirii socialiste sovietice.

Toate aceste greutăți pe care le-a cîștigat socialismul au fost biruite de poporul sovietic sub conducerea partidului comunist, a Comitetului Central, care promova cu consecvență linia generală leninistă.

Victoria socialismului în țara noastră, care se afla în condițiile încercării dușmanilor și ale unei primejii permanente de invazie din afară, a fost o izbîndă de importanță istorică mondială, reputată de poporul sovietic.

În decursul primelor cincinale, țara, însoțită din punct de vedere economic, a făcut un salt gigantic în dezvoltarea sa economică și culturală, ca urmare a eforturilor îndelungate și eroice ale poporului și partidului. Pe baza succesei construcției socialiste, nivelul de trai al oamenilor muncii s-a ridicat, șomajul a fost lichidat pentru todeauna. În țară a avut loc cea mai profundă revoluție culturală, într-un termen scurt, poporul sovietic a crescut numeroase cadre ale intelectualității tehnice, care a atins nivelul progresului tehnic mondial și a ridicat știința și tehnica sovietică la unul din locurile fruntase din lume. Inovatorilor și organizatorilor acestor victorii a fost marele partid al comunistilor. Oamenii muncii din întreaga lume s-au conștinț în mod concret, din exemplul U.R.S.S., că lînd puterea în mîinile lor muncitorii și țărîni, pot fără capitaliști și moșieri să construiască și să dezvolte cu succes statul lor socialist care exprimă și apără interesele maselor largi populare. Toate acestea au avut un mare rol în înțelțur pentru creșterea influenței partidului comunist și muncitorești în toate țările lumii.

Alîndu-se o perioadă îndelungată în funcția de secretar general al C.C. al partidului, I. V. Stalin, împreună cu alți conducători, a lăsat activ pentru traducerea în viață a porîndurilor leniniste. El era devotat marxism-leninismului, lra ca teoretician și organizator de frunte a condus lupta împotriva împotrivă troșkismului, oportunităților de dreapta, naționalismului burghez, împotriva unelților încercări capitaliste. În această luptă politică și ideologică Stalin a căpătat un mare prestigiu și o mare popularitate. Totodată, de numele său au început să fie legate în mod greșit toate marile noastre victorii. Succesele obținute de partidul comunist și de țara sovietică, laudele la adresa lui Stalin l-au amețit. În această situație a început treptat să se formeze cultul personalității lui Stalin.

La dezvoltarea cultului personalității au contribuit în mare măsură unele trăsături personale ale lui I. V. Stalin, al căror caracter negativ a fost arătat încă de V. I. Lenin. La sfîrșitul anului 1922, Lenin a adresat Congresului ordinar al partidului o scrisoare în care se spunea:

„Devenind secretar general tov. Stalin a concentrat în mîinile sale o putere nemăsurată și nu sînt convins că el va și totdeauna să se folosească cu deștăla pudență de această putere”. Într-o completare la această scrisoare, scrisă la începutul lunii ianuarie 1923, V. I. Lenin revine la chestiunea anumitor trăsături personale ale lui Stalin, înadmișibile pentru un conducător. „Stalin este prea brutal, scris Lenin, și acest defect cu totul tolerabil în mediul obișnuit și în relațiile dintre noi, comunisti, devine intolerabil în funcția de secretar general. De aceea, propun tovarășilor să se gîndească la modalitatea de a-l muta pe Stalin din această funcție și de a numi în această funcție un alt om care în toate celelalte privințe să se deosebească de tov. Stalin numai printr-un singur avantaj, și anume să fie mai îngăduitor, mai lîmîl, mai politicos și mai atent față de tovarăși, mai puțin capricios etc.”.

La Congresul al XIII-lea al partidului, care a avut loc curînd după moartea lui V. I. Lenin, scrisorile lui au fost aduse la cunoștința delegaților. Cu urmare a discutiilor acestor documente s-a găsit indicat ca Stalin să fie menținut în funcția de secretar general, cu condiția însă ca el să țină seama de critica făcută de V. I. Lenin și să tragă toate învățămintele necesare din aceasta.

Rămînd în funcția de secretar general al C.C. în prima perioadă după moartea lui Vladimir Ilici, Stalin a ținut seama de observațiile lui critice. Ulterior însă, supraîncîlzindu-se peste măsură meritele, Stalin a început să creadă că este intalibil.

Stalin a început să ridice la rangul de normă a vieții interne de partid și de stat anumite îngrădiri ale democrației interne de partid și sovietice, inevitabile în condițiile luptei înverșinate împotriva dușmanului de clasă și a agenților săi, și mai trîziu în condițiile războaiului împotriva cotropitorilor germano-fasciști, căcînd în picătoare în mod grosolan principiile leniniste de conducere. Plenarele C.C. și congresele partidului se ținau nelegat, lra mai trîziu n-au fost convocate de loc timp de mulți ani. Stalin se afla de fapt în afara criticii.

Un mare rău a adus cauzei construcției socialiste, dezvoltării democrației în interiorul partidului și statului, formula greșită a lui Stalin potrivit căreia pe măsura înălțării Uniunii Sovietice spre socialism, lupta de clasă se va ascuți tot mai mult și mai mult. Această formulă, valabilă numai pentru anumite etape ale pe-

rioadelor de trecere, cînd se hotărîa problema „care pe care”, cînd avea loc o luptă de clasă înverșunată pentru construirea bazelor socialismului a fost adună pe primul plan în anul 1937, într-un moment cînd socialismul triumfase deja în țara noastră, cînd clasele exploatare și baza lor economică fuseseră lichidate. În practică, această formulă teoretică greșită a servit ca argument pentru cele mai grosolane încălcări ale legalității socialiste și pentru represii de masă.

Tocmai în aceste condiții s-a creat, printre altele, o situație specială pentru organele securității de stat cînd li se acorda o mare încredere, deoarece ele au avut în fața poporului și a țării merite incontestabile în opera de apărare a cuceririlor revoluției, în decursul unei perioade îndelungate, organele securității de stat au justificat această încredere și situația lor specială nu a provocat niciun fel de primejdie. Lucrurile s-au schimbat după ce controlul partidului și guvernului asupra lor a fost înlocuit treptat cu controlul personal al lui Stalin, lra aplicarea o bîsmată a normelor justifiabile a fost înlocuită deseori prin hotărîri luate de el singur. Situația s-a complicat și mai mult cînd în fruntea organelor securității de stat a venit banda criminală a agenților imperialismului internațional. Beria. Au fost comise serioase încălcări ale legalității sovietice și represii de masă. Datorită unelților dușmanilor au fost calomniat și au suferit fără vină mulți oameni sovietici cînași — comunisti și fără de partid.

Congresul al 20-lea al partidului și întreaga politică a Comitetului Central după moartea lui Stalin dovedesc în mod grăitor că în sînul Comitetului Central al partidului a existat o nucleu leninist de conducători care înțelegeau în mod just necesitățile arăzătoare atît în domeniul politicii interne cît și în domeniul politicii externe. Nu se poate spune că s-a exclusiv împotriva față de fenomenul negativ legal de cultul personalității, care lîmna înalțarea socialismului. Mai mult decît atît, au existat anumite perioade, de pildă în anii războiului, cînd acțiunile unipersonale ale lui Stalin erau îngăduite considerabil, cînd au fost slăbite în mod sîmțitor urmările negative ale ilegalităților, samavolului etc.

Este știut că tocmai în perioada războiului, membri al C.C. precum și conducători militari sovietici remarcabili au lăsat în mîinile lor anumite sectoare de activitate din spatele frontului și de pe front, au luat hotărîri în mod independent și prin muncă lor organizatorică, politică, economică și militară, împreună cu organizațiile locale de partid și sovietice. Au asigurat victoria poporului sovietic în război. După victorie, urmările negative ale cultului personalității au început să se manifeste din nou cu mare forță.

Alîndu-se o perioadă îndelungată în funcția de secretar general al C.C. al partidului, I. V. Stalin, împreună cu alți conducători, a lăsat activ pentru traducerea în viață a porîndurilor leniniste. El era devotat marxism-leninismului, lra ca teoretician și organizator de frunte a condus lupta împotriva împotrivă troșkismului, oportunităților de dreapta, naționalismului burghez, împotriva unelților încercări capitaliste. În această luptă politică și ideologică Stalin a căpătat un mare prestigiu și o mare popularitate. Totodată, de numele său au început să fie legate în mod greșit toate marile noastre victorii. Succesele obținute de partidul comunist și de țara sovietică, laudele la adresa lui Stalin l-au amețit. În această situație a început treptat să se formeze cultul personalității lui Stalin.

La dezvoltarea cultului personalității au contribuit în mare măsură unele trăsături personale ale lui I. V. Stalin, al căror caracter negativ a fost arătat încă de V. I. Lenin. La sfîrșitul anului 1922, Lenin a adresat Congresului ordinar al partidului o scrisoare în care se spunea:

„Devenind secretar general tov. Stalin a concentrat în mîinile sale o putere nemăsurată și nu sînt convins că el va și totdeauna să se folosească cu deștăla pudență de această putere”. Într-o completare la această scrisoare, scrisă la începutul lunii ianuarie 1923, V. I. Lenin revine la chestiunea anumitor trăsături personale ale lui Stalin, înadmișibile pentru un conducător. „Stalin este prea brutal, scris Lenin, și acest defect cu totul tolerabil în mediul obișnuit și în relațiile dintre noi, comunisti, devine intolerabil în funcția de secretar general. De aceea, propun tovarășilor să se gîndească la modalitatea de a-l muta pe Stalin din această funcție și de a numi în această funcție un alt om care în toate celelalte privințe să se deosebească de tov. Stalin numai printr-un singur avantaj, și anume să fie mai îngăduitor, mai lîmîl, mai politicos și mai atent față de tovarăși, mai puțin capricios etc.”.

La Congresul al XIII-lea al partidului, care a avut loc curînd după moartea lui V. I. Lenin, scrisorile lui au fost aduse la cunoștința delegaților. Cu urmare a discutiilor acestor documente s-a găsit indicat ca Stalin să fie menținut în funcția de secretar general, cu condiția însă ca el să țină seama de critica făcută de V. I. Lenin și să tragă toate învățămintele necesare din aceasta.

Rămînd în funcția de secretar general al C.C. în prima perioadă după moartea lui Vladimir Ilici, Stalin a ținut seama de observațiile lui critice. Ulterior însă, supraîncîlzindu-se peste măsură meritele, Stalin a început să creadă că este intalibil.

Stalin a început să ridice la rangul de normă a vieții interne de partid și de stat anumite îngrădiri ale democrației interne de partid și sovietice, inevitabile în condițiile luptei înverșinate împotriva dușmanului de clasă și a agenților săi, și mai trîziu în condițiile războaiului împotriva cotropitorilor germano-fasciști, căcînd în picătoare în mod grosolan principiile leniniste de conducere. Plenarele C.C. și congresele partidului se ținau nelegat, lra mai trîziu n-au fost convocate de loc timp de mulți ani. Stalin se afla de fapt în afara criticii.

Un mare rău a adus cauzei construcției socialiste, dezvoltării democrației în interiorul partidului și statului, formula greșită a lui Stalin potrivit căreia pe măsura înălțării Uniunii Sovietice spre socialism, lupta de clasă se va ascuți tot mai mult și mai mult. Această formulă, valabilă numai pentru anumite etape ale pe-

rioadelor de trecere, cînd se hotărîa problema „care pe care”, cînd avea loc o luptă de clasă înverșunată pentru construirea bazelor socialismului a fost adună pe primul plan în anul 1937, într-un moment cînd socialismul triumfase deja în țara noastră, cînd clasele exploatare și baza lor economică fuseseră lichidate. În practică, această formulă teoretică greșită a servit ca argument pentru cele mai grosolane încălcări ale legalității socialiste și pentru represii de masă.

Imediat după moartea lui Stalin, nucleul leninist al Comitetului Central a pășit pe calea luptei hotărîre împotriva cultului personalității și a urmărilor sale urmăre.

Se poate naște întrebarea: de ce nu au luat atitudine pe față a cîștigat oamenii împotriva lui Stalin și nu l-au înlăturat de la conducere? În condițiile care se creșteră acest lucru nu putea fi făcut. Faptele arată în mod indiscutabil că Stalin este vinovat de multe ilegalități care s-au săvîrșit în special în ultima perioadă a vieții sale. Nu se poate ține alina totodată că oamenii sovietici, li stiau pe Stalin ca pe un om care se ridică în totdeauna pentru apărarea U.R.S.S. împotriva unelților dușmanilor, care lupta pentru cauza socialismului, în această luptă el recurgea uneori la metode nedemne, încălca principiile și normele leniniste ale vieții de partid. În aceasta a constat tragedia lui Stalin. Dar toate acestea au făcut totodată mai dificilă lupta împotriva ilegalităților săvîrșite pe atunci. Într-ucît succesele construirii socialismului, ale întăririi U.R.S.S. erau, în condițiile cultului personalității, atribuite lui Stalin.

În aceste condiții orice lăure de atitudine împotriva lui nu ar fi fost înțeleasă de popor și alci nu este vorba de loc de lipsă de curaj personal. Este limpede că oricine s-ar fi pronunțat împotriva lui Stalin în aceste condiții, n-ar fi avut sprijin în popor. Mai mult decît atît, o astfel de lăure de atitudine ar fi fost apreciată în aceste condiții ca o lăure de atitudine împotriva cauzei construirii socialismului, ca o subminare extrem de primejdioasă, în condițiile încercării capitalismului, a unității partidului și într-ucîtul stat. Totodată, succesele pe care le obțineau oamenii muncii din Uniunea Sovietică, sub conducerea partidului lor comunist, înșulau o minime dreptății fiecarei om sovietic și creau o atmosferă în care pe fondul lipsurii păreau mai puțin importante, lra urmările negative ale acestor greșeli erau compensate repede de forțele vitale ale partidului și societății sovietice care creștea colosal.

Totăvîlă avut în vedere și împrejurarea că multe greșeli și acțiuni nejuste ale lui Stalin, în special în domeniul încălcării legalității sovietice, au devenit cunoscute numai în ultima vreme, abia după moartea lui Stalin. În primul rînd în legătură cu demascarea bandei lui Beria și stabilirea controlului partidului asupra organelor securității de stat.

Acum sînt principalele condiții și cauze care au dus la apariția și răspîndirea cultului personalității lui I. V. Stalin. Fîrește că toate cele spuse explicit dar nu justifică de loc cultul personalității lui I. V. Stalin și urmările sale, atît de aspre și de just condamnate de partidul nostru.

III

Cultul personalității a adus fără îndoială prejudicii serioase cauzei partidului comunist, societății sovietice. Dar, ar fi o greșală grosolană ca din faptul că în trecut a existat cultul personalității să se tragă concluzia că în orînduirea socială din U.R.S.S. ar fi survenit schimbări, sau să se caute izvoarele acestui cult în natura orînduirii sociale sovietice. Atît o presupunere cît și o altă sînt absolut nejuste întrucît nu corespund realității și sînt contrare faptelor.

Deși cultul personalității lui Stalin a pricinuit mult rău partidului și poporului, el nu a putut să schimbe și nu a schimbat natura orînduirii noastre sociale.

Nici un fel de cult al personalității nu a putut să schimbe natura statului socialist, care se întemeiază pe proprietatea obștească asupra mijloacelor de producție, pe alianța dintre clasa muncitoare și țărînim și pe pretențiile poporului, drept acest cult a adus prejudicii serioase dezvoltării de democrației socialiste, avîntului inițial creatoare a milioane de oameni.

A crede că o personalitate izolată, chiar atît de mare ca Stalin, ar fi putut să schimbe orînduirea noastră social-politică, înseamnă a cădea într-o adîncă contradicție cu faptele, cu marxismul, cu adevărul, a cădea în idealism. Aceasta ar însemna să se atribuie unei singure personalități asemenea forțe extraordinare, supra-naturale ca aceea de a schimba orînduirea unei societăți și încă o orînduire socială în care forța hotărîtoare o constituie masele de multe milioane de oameni ai muncii.

După cum se știe, natura unei orînduirii social-politice este determinată de modul de producție, de cine deține în societate mijloacele de producție, de clasa în mîinile căreia se află puterea politică. Întreaga lume știe că în urma revoluției din Octombrie și a victoriei socialismului, în țara noastră s-a statornicit modul de producție socialist, că puterea este deținută de clasa muncitoare și de țărînim de aproape 40 de ani. Datorită acestui fapt, an de an se întărește orînduirea socială sovietică, creșterea forțelor de producție. Acest fapt nu poate să nu fie recunoscut chiar și de cei care nu ne vor binele.

După cum se știe, cultul personalității a avut drept consecință unele greșeli grave în conducerea diferitelor ramuri de activitate a partidului și statului sovietic, atît în viața internă a țării sovietice, cît și în politica ei externă.

Se pot cita printre altele greșelile grave făcute de Stalin în conducerea agriculturii, în organizarea pregătirii țării pentru război ca trebuia dată cotropitorilor fasciști, se poate cita arbitrarul grosolan care a dus la conflictele în relațiile cu Iugoslavia în perioada de după război. Aceste greșeli au dăunat dezvoltării anumitor aspecte ale vieții statului sovietic, au frînat mai ales în ultimii ani al vieții lui I. V. Stalin, dezvoltarea societății sovietice, dar, se înțelege de la sine, nu au adus această dezvoltare de pe-

duirea noastră, a fîrîrit o mîreală oară istorică, biruind toate obstacolele din calea construirii socialismului. lra în aceasta li găsește expresia supremă democratică orînduirii sovietice socialiste.

Victoriile remarcabile raportate de socialism în țara noastră nu au venit de la sine. Ele au fost obținute datorită muncii organizatorice, educative a partidului și a organizațiilor lui locale, datorită faptului că partidul și-a educat întotdeauna cadrele și pe toți comunisti în spiritul înălțării față de marxism-leninism, în spiritul devotamentului față de cauza comunismului. Societatea sovietică este puternică datorită consilierii marelui. Desfășurările istorice au fost determinate și sînt determinate de mîncă conștință, a eroilor noastre clase muncitoare, a glorioșilor țărîni colhoznici, a intelectualității populare.

Lichidînd urmările cultului personalității, restabilind normele bolșevice ale vieții de partid, dezvoltînd democrația socialistă, partidul nostru a obținut o nouă întărire a legăturilor cu masele largi, le-a unit și mai strîns sub mărețul steag leninist.

Faptul că partidul însuși a ridicat curajoz și deschis problema lichidării cultului personalității, problema reșelilor inadmișibile făcute de Stalin, dovedește în mod grăitor că partidul stă lîmna de trîia leninismului, cauzei socialismului și comunismului, respectînd legalitățile socialiste și interesele poporului. Asigurînd drepturile cetățenilor sovietici, Aceasta este cea mai bună dovadă a forței și vitalității orînduirii sovietice socialiste. Totodată, aceasta denotă hotărîrea de a lichida pînă la capăt consecințele cultului personalității și de a nu admite repetarea unor asemenea greșeli pe viitor.

Condamnarea de către partidul nostru a cultului personalității lui I. V. Stalin și a consecințelor acestuia este o faptă aprobată și a avut un larg ecou în rîndurile tuturor partidelor comuniste și muncitorești din țări.

Subliniînd marea însemnată a Congresului al 20-lea al P.C.U.S., pentru întreaga mișcare comunistă și muncitorească internațională, comunisti din celelalte țări vîd în lupta împotriva cultului personalității și a consecințelor lui o luptă pentru purtarea principiilor marxism-leninismului, pentru abordarea creatoare a rezolvării problemelor contemporane ale mișcării muncitorești internaționale, pentru statornicirea și dezvoltarea continuă a principiilor internaționalismului proletar.

În declarația unui șir de partide comuniste trasei se aproba și se sprijina măsuri luate de partidul nostru împotriva cultului personalității și a urmărilor lui. Organul Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, ziarul „Jenminjiaobao”, expunînd concluziile discutiilor hotărîrilor Congresului al 20-lea al P.C.U.S. în cadrul unui doșdine a Biroului Politic al C.C. al P. C. Chinez, scria următoarele în articolul său redacțional intitulat „Despre experiența istorică a dictaturii proletarietului”. „Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, urmînd poruncile lui Lenin, privește cu seriozitate unele greșeli grave comise de Stalin în conducerea construcției socialiste și consecințele acestor greșeli. Avînd în vedere seriozitatea acestor consecințe, în lina Partidului Comunist al Uniunii Sovietice s-a rîscat necesitatea de a dezavua, cu toată ascutimea, paraiul cu recunoașterea marilor merite ale lui Stalin, înoul greșelilor comise de Stalin și de a avertiza întregul partid să se fîcească să se repete, de a-l chema să îl chideze cu hotărîre urmările nesăfoase ale acestor greșeli. Noi comunisti din China, sîngîrînd profund cînași, că, după critica acută care s-a deslășat la Congresul al 20-lea al P.C.U.S., toți factorii activi care fuseseră puternici fîrîni în trecut din cauza unor greșeli politice, se vor pune neapărat în mișcare preîntîndu-le, că Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și poporul sovietic vor li și mai strîns uniti și solidare decît în trecut în lupta pentru construirea marelui societăți comuniste, fără precedent în istoria omenirii, pentru o pace trîncă în întreaga lume”.

„Meritul conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, se spune în declarația Biroului Politic al Partidului Comunist Francez, constă în faptul că ei au pornit la îndrăgarea greșelilor și lipsurilor legate de cultul personalității, ceea ce este mărturie a forței și vitalității marelui partid al lui Lenin, încrederea de care se bucură el în rîndurile poporului sovietic, pecum și prestigiu lui în mișcarea muncitorească internațională”. Tov. Ege Dennis, secretar general al Comitetului Național al Partidului Comunist din S.U.A., subliniînd marea însemnată a Congresului al 20-lea al P.C.U.S., declară în cunoscutul său articol: „Congresul al 20-lea al țării noastre a generat și promulgat o nouă etapă în dezvoltarea socialismului și în lupta pentru coexistența pașnică care a început pe vremea lui Lenin, a fost continuată în anii următori și devine și mai eficientă și rodnică”.

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. cu privire la lichidarea cultului personalității și a urmărilor sale

(Urmare din pag. 2-a)

cuceririle anterioare și în primul rând spiritul acordat oșilor de marelui de muncitori, lărași și intelectuali care alcătuiesc societatea sovietică. Inuși acest spirit în dovedea că în clauza tuturor faptelor, această societate și-a menținut caracterul său democratic fundamental.

Intr-adevăr, fără spiritul acordat de cele mai largi mase populare sovietice, politicienii partidului comunist, în așezându-se la putere, nu ar fi putut crea într-un timp nemăsurat de scurt o puternică industrie socialistă, nu ar fi putut înălța colectivitatea agricolă, nu ar fi putut repara vicio-

toarea în cel de al doilea război mondial, de al cărui desăvârșit deplin, urma zdrobiri complete a hitlerismului, a fascismului italian și a militarismului japonez, forțele muncii comuniste au căpătat o largă dezvoltare, partidele comuniste din Italia, Franța și din alte țări capitaliste, au crescut și au devenit partide de masă, între-a serie de țări din Europa și Asia s-a instaurat ordinele de democrație populară, a toată lumea și-a consolidat sistemul mondial al socialismului, mișcarea de eliberare națională care a dus la destrămarea sistemului colonial al imperialismului a raportat succese fără precedent.

IV

Aprobind în unanimitate hotărîrile Congresului al 20-lea al P.C.U.S., care condamnă cultul personalității, comunistii, toți oamenii sovietici văd în ele o dovadă a forței spirituale a partidului nostru, a principiilor sale leniniste, a unității și coeziunii sale. Leninistul proletariatului revoluționar — a arătat V. I. Lenin — este de-a lungul de putere că să se critice deschis pe sine însuși, ca să spună pe nume. Într-adevăr, greselile și slăbiciunile sale. (Onere nr. 21, ed. P.M.R., pag. 159). Călușându-se după acest principiu leninist, partidul nostru va dezbina și de acum înainte cu curaj, va critica deschis și va înălța cu hotărîre greselile și lipsurile în munca sa.

C.C. al P.C.U.S. consideră că munca dăruie în prezent de partid în vederea lichidării cultului personalității și a urmărilor sale a și dat rezultate pozitive.

Porcând de la hotărîrile Congresului al 20-lea al partidului, Comitetul Central al P.C.U.S. cheamă toate organizațiile de partid: să respecte cu consecvență în întreaga noastră muncă cele mai importante teze ale învățăturii marxism-leninismului cu privire la popor ca fauritor istoric, creatorul tuturor bogățiilor materiale și spirituale ale omenirii, cu privire la rolul hotărîtor al partidului marxist în lupta revoluționară pentru transformarea societății pentru victoria comunismului; să continue cu perseverență munca desfășurată în ultimii ani de Comitetul Central al partidului pentru respectarea cea mai strictă în toate organizațiile de partid, de sus până jos, a principiilor leniniste ale conductei de partid, în primul rând a principiului suprem, caracterul colectiv al conducerii, pentru respectarea normelor vechi de partid, constanța de Statutului partidului nostru, pentru desăvârșirea criticii și autocriticii; să renunțe pe deplin la principiile democrației sovietice socialiste, exprimate în Constituția Uniunii Sovietice, să remedieze până la capăt încălcările legalității revoluționare socialiste; să mobilizeze cauzele noastre, toți comunistii și cele mai largi mase ale oamenilor muncii la lupta pentru înălțarea nivelului de viață al 8-lea plan cincinal, desăvârșind în acest scop prin toate mijloacele inițiativa creatoare și energia masei — adevărații fauritori ai istoriei.

Congresul al 20-lea al P.C.U.S. a arătat că cea mai importantă trasătură a epocii noastre o constituie transformarea socialismului într-un sistem mondial. Perioada cea mai grea în dezvoltarea și statornicirea socialismului a rămas în urmă. Tarea noastră socialistă a început să fie o însoțită lăsată în oceanul statelor capitaliste. Astăzi, mai mult de o treime din întreaga omenire construiește sub steagul socialismului, o viață nouă. Ideile socialismului pun stăpînire pe mințile multor milioane de oameni din țările capitaliste. Urașii și fiicații ideilor socialismului așază popoarele Asiei, Africii și Americii Latine care se ridică împotriva colonialismului de orice fel.

Hotărîrile Congresului al 20-lea al P.C.U.S. sunt însuși de toți partizanii păcii și socialismului, de toate cercurile democratice și progresiste ca un program însușitor de luptă pentru consolidarea păcii în întreaga lume, pentru interesele clasei muncitoare, pentru triumful cauzei socialismului.

În condițiile actuale, în lupta partidelor comuniste și a întregii muncii muncitorești internaționale se deschid largi perspective însușitoare — de a oferi împreună cu toate forțele luptătoare de pace preîntîmpinarea unui nou război mondial, de a înfrîna monopolurile și de a asigura o pace îndelungată și securitate popoarelor; de a pune capăt cursei înarmării și de a elibera pe oamenii muncii de povara grea a imposibilității generale de cursă înarmării, de a apăra drepturile și libertățile democratice, care asigură oamenilor muncii lupta pentru o viață mai bună și un viitor luminos. Tocmai în această sînt vînt interesele milioanele de oameni simpli din toate țările lumii.

În realizarea cu succes a acestor probleme contribuie într-o măsură uriașă politica de pace, noile și noile succese ale Uniunii Sovietice, ale Republicii Populare Chineză și ale tuturor celorlalte țări care merg pe calea socialismului.

În noile condiții istorice și-au început activitatea asemenea organizații internaționale ale clasei muncitoare ca Cominternul și Cominformul. Dar de aici nu rezultă nici decum că și-au pierdut însemnătatea solidaritatea internațională și necesitatea contactelor între partidele revoluționare frățești care se află pe pozițiile marxism-leninismului. În prezent, cînd au crescut nemăsurat de mult forțele socialismului și influența ideilor socialismului în întreaga lume, cînd se vedește specificul căilor spre socialism în diferite țări, partidele marxiste ale clasei muncitoare trebuie, mai mult ca niciodată, să întărească unitatea lor ideologică, să păstreze și să întărească solidaritatea frățească și solidaritatea internațională primordiale, lupta împotriva imperialismului și lupta împotriva capitalismului și lupta împotriva burgheziei care caută să repună în revoluționare și progresismul comuniste sînt strîns u-

nite prin marelui fel al eliberării clasei muncitoare de jugul capitalismului, ele sînt legate prin fidelitatea față de ideologia științifică a marxism-leninismului, față de spiritul internaționalismului proletar, prin atașamentul fără preget față de interesele masei populare.

În actualele condiții, toate partidele comuniste pornesc în activitatea lor de la particularitățile naționale și de la condițiile țării, exprimîndu-le pe toate de complet interesele naționale ale popoarelor lor. În același timp, lînd conștient că lupta pentru pace și independența națională a țărilor lor este totodată cauza întregului proletariat internațional, ele își unesc strîns rîndurile și întăresc legăturile și colaborarea între ele.

Coeziunea ideologică și solidaritatea frățească a partidelor marxiste ale clasei muncitoare din diferite țări sînt cu atât mai necesare cu cît monopolurile capitaliste își crează uniunile și blocurile lor internaționale agresive, cum sînt N.A.T.O., S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad, îndreptate împotriva popoarelor iubitoare de pace, împotriva mișcării de eliberare națională, împotriva clasei muncitoare și a interesele vitale ale oamenilor muncii.

În timp ce Uniunea Sovietică a făcut cu ea mai mult pentru desăvîrșirea încercărilor internaționale — iar acest fapt este recunoscut acum de toți — în același timp capitalismul monopolist american continuă să alocue sume mari pentru intensificarea activității de subminare în țările socialiste. După cum se știe în toată „războiului rece”, Congresul american a alocat oficial (în afara fondurilor care se alocă neoficial) 100 milioane de dolari pentru scopurile activității de subminare în țările de democrație populară și în Uniunea Sovietică. Acum, cînd Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste fac tot posibilul pentru slăbirea încercărilor internaționale, adepții „războiului rece” se străduiesc să intensifice acțiunile „războiului rece” — condamna de popoarele din întreaga lume. O dovadă în acest sens o constituie hotărîrea senatului american cu privire la alocarea suplimentară a 25 milioane de dolari pentru activitatea de subminare, care este în mod cinic denumită „încurajarea libertății” dincolo de „cortina de fier”.

Noi trebuie să apreciem în mod lucid acest fapt și să tragem din el concluziile ce se impun. Este limpede, de pildă, că manifestările antipopulare din Polonia sînt plătite din această sursă. Provocările și diversificările, plătite din fondurile bănești de peste ocean, nu le-a ajutat curajul decît pentru câteva ceasuri. Oamenii muncii din Polonia au dat o lovitură legii și au provocat durmănoare. Au eșuat planurile caverelor stăpîniți ai „manifet și purăului” și a eșuat provocarea lor mirșavă împotriva puterii populare din Polonia. Astăzi, vor epuși și de acum înainte acțiunile de subminare în țările de democrație populară, deși asemenea acțiuni sînt finanțate din olin din sumele alocate de monopolurile americane. Se poate spune că acestea sînt bani aruncați în vînt.

Toate acestea dovedesc că este de neîngăduit nepăsarea față de noile uelșiri ale agenților imperialiste care caută să pătrundă în țările socialiste pentru a sabota și submina realizările oamenilor muncii.

Forțele reacțiunii imperialiste caută să abată pe oamenii muncii de la drumul just și să lupte pentru interesele lor proprii, să trăiască suferința lor. Venim înmăncînd în succesul cauzei păcii și socialismului. În pofda tuturor uelșirilor ideologilor monopolurilor capitaliste, clasa muncitoare în trînte ca încercata avangardă comunistă va urma drumul său care a dus la cuceririle istorice ale socialismului și va duce la noi victorii ale cauzei păcii, democrației și socialismului. Puteți fi încredințați că partidele comuniste și muncitorești din toate țările vor ridica și mai sus glorioșul steag marxist al internaționalismului proletar.

Oamenii sovietici sînt pe bună dreptate mîndri de faptul că patria noastră a fost prima care a deschis calea spre socialism. În prezent, cînd socialismul a devenit un sistem mondial, cînd între țările socialiste s-au stabilit relații frățești și aștiorul reciproc, sau creat condiții noi, favorabile, pentru înflorirea democrației socialiste, pentru consolidarea continuă a bazei materiale de producție a comunismului, pentru ridicarea nelămurită a nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru dezvoltarea multilaterală a personalității omului nou — constructorul societății comuniste.

Ideologii burghezi n-au decît să tîlcăiască bune despre o „criză” a comunismului, despre „derută” în rîndurile partidelor comuniste. Sintem o bișniș și auzim asemenea afuriseli ale dumșilorlor. Profetile lor s-au spulberat blutdeauna ca niște baloane de săpun. Acesti profeti gîscăroși au apărut și au dispărut gîscăroși, dar întărească unitatea lor ideologică, să păstreze și să întărească solidaritatea frățească și solidaritatea internațională primordiale, lupta împotriva imperialismului și lupta împotriva capitalismului și lupta împotriva burgheziei care caută să repună în revoluționare și progresismul comuniste sînt strîns u-

Plecarea delegației agricole sovietice

Luni dimineața delegația agricolă sovietică care ne-a vizitat țara la invitația Ministerului Agriculturii și a Consiliului General A.R.U.S. a părăsit Capitala întreprindu-se spre patrie. Din delegație au făcut parte: E.S. Koval, ministrul Agriculturii al R.S.S. Moldovenești, conducătorul delegației, I. F. Bernadski, directorul S.M.T.-ului din Harkov, G.I. Tkaciuk, președintele colhozului „Hrușciiov” din regiunea Hmeľnițki, R.S.S. Ucraineană, A. K. Urasovski, directorul S.M.T.-ului din Comrat, R.S.S. Moldovenească, D.I. Mișcenko, președintele colhozului „Stalin” din regiunea Cerkask, Erou al Muncii Socialiste, K. G. Sparivak, șef de echipă la colhozul „Lenin” R.S.S. Moldovenească, Erou al Muncii Socialiste și E.A. Kirichenko, șefa a fermei pentru creșterea animalelor din colhozul „Bolshevik” regiunea Cerkask, Erou al Muncii Socialiste, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Pe aeroportul Bînceasa, oaspeții sovietici au fost asistați la plecarea de însoțitori: Marin Stancu, ministrul Agriculturii, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.U.S., Virgil Gîlgor, Petre Moldovan și Samoil Helmer, locuitori ai Ministerului Agriculturii, Ion Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.U.S., directori și specialiști din Ministerul Agriculturii, membri și activiști ai Consiliului General A.R.U.S.

De asemenea se află de față I. I. Horoșilov, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București și alți membri ai Ambasadei.

Timp de aproape 3 săptămîni oaspeții sovietici au vizitat diferite unități socialiste, stațiuni experimentale, institute de cercetări științifice și au făcut schimb de experiență cu specialiștii din agricultură țării noastre.

(Agerpres)

O delegație a femeilor din R.P.R. va face o vizită în R.P.F. Iugoslavia

Delegația Federației Asociațiilor de Femei din R.P.F. Iugoslavia, care va vizita țara, a transmis Comitetului Femeilor Democratice din R.P.R. invitația ca o delegație a femeilor din Republica Populară Română să facă o vizită în R.P.F. Iugoslavia.

Răspunzînd acestei invitații, o delegație a femeilor din țara noastră va pleca în cursul lunii septembrie în R.P.F. Iugoslavia.

(Agerpres)

CĂRȚI NOI

ÎN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ au apărut:

K. MARX F. ENGELS — *Revoluția de la 1848. Culegeri de articole din „Noua Gazetă Renană”*

254 pag. 4,25 lei

— *Amintiri despre Karl Marx*

300 pag. 12 lei

L. A. LEONTEV — *Ce este Capitalismul. Colecția „Biblioteca populară de marxism-leninism”*

88 pag. 1,35 lei

DEREK KARTUN — *Africa. Africa. Un continent care se trezește*

148 pag. 2,50 lei

I. WOLFF — *În țara celor 1.000 de insule. Indonezia de azi. Note de călătorie*

180 pag. 2,50 lei

P. BLAJOVICI, P. TROFIN — *Conducerea de către partid în lăzrul țării. Întrebatul activității de partid*

78 pag. 1,10 lei

Vizita Teatrului Academic de Artă din Moscova

Duminică seara Teatrul Academic de Artă „M. Gorki” din Moscova (M.H.A.T.) a prezentat al patrulea spectacol din repertoriul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră. Spectacolul a cuprins fragmente din piesele „Anna Karenina” după romanul lui L. N. Tolstoi, și „Suflete moarte” după romanul lui N. V. Gogol.

În rolul Annei Karenina a apărut A. K. Tarasova artistă a poporului din U.R.S.S. Artă interpretativă a acestei mari artiste, profunză înțelegere a psihologiei personajului, bogăția mijloacelor de exprimare scenică a sentimentelor umane, admirabilă nuanțare a stărilor sufletești, a cucerit sala.

Alături de A. K. Tarasova, au realizat interpretări de mare valoare artistică M. N. Kedrov, artist al poporului din U.R.S.S., în rolul Karenin și P. V. Masalski, artist al poporului din R.S.F.S.R. în rolul lui Vronski.

În partea doua a programului, artiștii M.H.A.T.-ului au prezentat fragmente din piesa „Suflete moarte”.

Spectatorii au aplaudat la scena deschisă simțitoare puterea de transpunere a artiștilor V. V. Belokurov, artist al poporului al R.S.F.S.R., V. I. Stanin, M. N. Kedrov, A. N. Gribov, B. N. Livanov, artiști al poporului din U.R.S.S., B. I. Petkov și A. P. Zueva, artiști al poporului al R.S.F.S.R.

La sfîrșitul spectacolului un grup de artiști români au oferit buchețe de flori artiștilor sovietici care au fost îndelung aplaudați de spectatori.

(Agerpres)

Cocktail la ambasada R.P.F. Iugoslavia

Luni după amiază, ambasadorul R. P. F. Iugoslavia la București, Nicola Vujanovic și soția sa, Maja Vujanovic, au oferit în clădirea ambasadei un cocktail în cinstea delegației Federației Asociațiilor de Femei din R.P.F. Iugoslavia, care ne vizitează țara la invitația Comitetului Femeilor Democratice din R.P.R.

Erau prezente membrele delegației de femei din R.P.F. Iugoslavia în frunte cu Lidia Ivanovici, conducătoare delegației.

Au luat parte Stela Enescu, Lucia Sturza Bulandra, Liuba Chiginevski, Gabriela Delaun, Hilda Jere, Ligia Macovei, Aneta Marinescu, Maria

(Agerpres)

Primul laborator de încercat locomotive în țara noastră

TIMIȘOARA. — La Institutul Politehnic din Timișoara, se pregătește data în lună pentru a primi primul laborator de încercat locomotive din țara noastră. Laboratorul este instalat într-o clădire nouă, spațioasă și cuprinde un stand pentru studierea și încercarea locomotivelor cu aburi, electrice și Diesel, un stand pentru studiu și încercarea injectoarelor și ejectoarelor cu aburi și un stand pentru

încercarea dispozitivului de trac, cap de emisie-coș.

Acest laborator va fi folosit pentru scopuri didactice, pentru studii și cercetări științifice. Studenții vor putea lucra practic la determinarea caracteristicilor de tracțiune a locomotivelor, producția de aburi, studiind arderea pe grătarul locomotivei, procesele termice, determinarea randamentului și alte caracteristici ale locomotivelor.

(Agerpres)

Comemorarea victimelor pogromului de la Iași

IASI. — Duminică dimineața, la cîmătură evrească din Iași a avut loc o solemnă comemorare a victimelor pogromului săvîrșit la 29 iunie 1941 de bandele fasciste împotriva populației pașnice evreiești din Iași.

A fost oficiat un serviciu religios. A luat cuvîntul boi O. Ilescu, președinte alături popular ortodoxe Iași, rabbinul șef Strul Goltman și C. Iulian Lupu, văduvă de pe urma pogromului.

A luat apoi cuvîntul I. Bacalu, președinte Federației Comunistilor Evreiești din R.P.R., care a spus primele cuvinte. După un trecut de persecuții sălbatice populația evrească din

România trăiește astăzi o viață nouă. Legile țării consacra principiul egalității depline cu poporul român a minorităților naționale. Pentru a apăra drepturile și libertățile noastre, pentru a apăra viața noastră și a copilarilor noștri trebuie să luptăm pentru înălțarea patriei noastre, pentru rădăcinirea oricărui planuri de război, pentru ca reînvierea trecutului înecat să nu mai fie posibilă.

Delegații ai comitetelor regionale și orășenești ale P.M.R. și ai districților regionale și orășenești, ai înfrîngerilor și instituțiilor din Iași au depus anul corone de flori la mormintele victimelor pogromului de acum 15 ani.

(Agerpres)

CRONICA TEATRALĂ

„TREI SURORI” de A. P. Cehov

Teatrul Academic de Artă „M. Gorki” (M.H.A.T.) din Moscova

(Urmare din pag. 1-a)

cotidiană a faptelor omenești și a a

lăii rezolvarea deplină în principal

„subtextului” lui Stanislavski și Nemi

rovici-Dancenco. Surpriza pe care a

produs-o spectacolul M.H.A.T.-ului pe

scena Teatrului de Operă și Balet a

ridicat problema (într-ocă această pie

să a fost jucată cu succes și la noi, de

eminenti actori ai Naționalului);

care sînt procedeele cele mai aprobe

intenționale, scriitorului? Mon

tarea de la M.H.A.T. aparținînd lui

V. I. Nemirovici-Dancenco, artist al

poporului din U.R.S.S., N. N. Litov

teva, artistă a poporului al R.S.F.S.R.

și I. M. Ravevski, artist al poporului

din R.S.S.B. a dat câteva răspunsuri

prețioase pentru rezolvarea acestei

probleme. Rezolvările scenografiei

(V. V. Dmitriev, maestrul emerit al

artii din R.S.F.S.R.) sînt de aseme

nea domne de a fi supuse unei mi

nicioase analize. În legătură cu mon

teza M.H.A.T.-ului credem necesar să

reamintim și părerea lui Cehov asu

pra căreia insistă Stanislavski. În

„Viața mea în artă” potrivește căreia

dramaturgului a scotit piesa „Tre sur

sori” un vodevil, o comedie. Și totuși,

Cehov însuși a pus subtitlul „dramă

în patru acte”. Montarea Teatrului de

Artă a corectat ambelor cerințe, apar

ent contradictorii. Ea nu a dezbina

scenică care trăsură învaloare a ar

teli lui Cehov de a înțina tragicii și

comicii în proporțiile obișnuite velle

reale. Adevărul existent tragic a e

rouilor piesei, cuprura ce se alințe

prețioase pentru rezolvarea acestei

probleme. Rezolvările scenografiei

(V. V. Dmitriev, maestrul emerit al

artii din R.S.F.S.R.) sînt de aseme

nea domne de a fi supuse unei mi

nicioase analize. În legătură cu mon

teza M.H.A.T.-ului credem necesar să

reamintim și părerea lui Cehov asu

pra căreia insistă Stanislavski. În

„Viața mea în artă” potrivește căreia

dramaturgului a scotit piesa „Tre sur

sori” un vodevil, o comedie. Și totuși,

Cehov însuși a pus subtitlul „dramă

în patru acte”. Montarea Teatrului de

Artă a corectat ambelor cerințe, apar

ent contradictorii. Ea nu a dezbina

scenică care trăsură învaloare a ar

teli lui Cehov de a înțina tragicii și

comicii în proporțiile obișnuite velle

reale. Adevărul existent tragic a e

rouilor piesei, cuprura ce se alințe

treptat între idealurile lor înfălcate

și incapacitatea de a duce practic

lupta împotriva banalității și în sfîrș

it, pedepșea puterilor lente căreia li

cad victimii acești oameni cîștiți și

buni în fondul lor sufletești, exaliți în

spectator teama de o existență sim

ilară, dorința de a se integra (sept

pentru un viitor mai bun. Iată pentru

ce este justificată atmosfera aprin

tens, spumantă, de veselie pe care o

descoperim, la primul act în casa Pro

zorovilor. Ea se înțînă treptat de a

lungul următoarelor trei acte, o cu

prețioase pentru rezolvarea acestei

probleme. Rezolvările scenografiei

(V. V. Dmitriev, maestrul emerit al

artii din R.S.F.S.R.) sînt de aseme

nea domne de a fi supuse unei mi

nicioase analize. În legătură cu mon

teza M.H.A.T.-ului credem necesar să

reamintim și părerea lui Cehov asu

pra căreia insistă Stanislavski. În

„Viața mea în artă” potrivește căreia

dramaturgului a scotit piesa „Tre sur

sori” un vodevil, o comedie. Și totuși,

Cehov însuși a pus subtitlul „dramă

în patru acte”. Montarea Teatrului de

Artă a corectat ambelor cerințe, apar

ent contradictorii. Ea nu a dezbina

scenică care trăsură învaloare a ar

teli lui Cehov de a înțina tragicii și

comicii în proporțiile obișnuite velle

reale. Adevărul existent tragic a e

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Oamenii muncii polonezi înfierează provocarea sîngeroasă de la Poznan

VARSOVIA 2 (Agerpres) P.A.P. transmite: La întreprinderile din Varșovia, Lodz, Wrocław, Lublin, Białostok și alte orașe și regiuni industriale, precum și în satele țării, au loc mitinguri de masă și mișcări de reacție deschise în cadrul cărora muncitorii și țărănii înfierează cu asprime provocarea sîngeroasă de la Poznan a agnitiilor imperialiste și a mișcării reacționare clandestine. În scrisorile lor adresate Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, comunistii și cei fără de partid încredințază Comitetului Central că ei vor uni și mai strîns în jurul partidului, guvernului și puterii populare, vor pași cu vigilență cercetările populare.

O adunare deschisă de partid a avut loc la uzina constructoare de vagoane „Pafawag” din Wrocław în legătură cu evenimentele de la Poznan. Muncitorii uzinei au adresat o scrisoare colectivului țării constructoare de mașini „Stalin” din Poznan în care se spune:

Noi, membrii de partid și cei fără partid, ne exprimăm profunda indignare față de provocarea la care participăm și ridicăm mîna asupra bunului renume al Poloniei populare. Sintem conștienți că provocarea de la Poznan a fost rezultatul activității agențiilor antipoloneze dughimoviste, care ar fi vrut să scindeze unitatea

Solemnitatea încheierii Tîrgului Internațional de la Poznan

VARSOVIA 2 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 1 iulie a avut loc solemnitatea încheierii celui de al 25-lea Tîrg Internațional de la Poznan, care a durat două săptămîni.

În cadrul Tîrgului Internațional de la Poznan au fost încheiate contracte de vânzare și cumpărare în valoare totală de peste 450.000.000 de ruble. Tîrgul a fost vizitat de aproximativ 400.000 de persoane, printre care 3000 de oaspeți din străinătate.

În încheierea cuvîntării sale ministrul Dabrowski a declarat că Polonia a depus toate eforturile pentru a consolida și a extinde rolul acestui Tîrg. O dovadă a acestor eforturi o constituie, printre altele, hotărîrea de a organiza cel de al 25-lea Tîrg Internațional de la Poznan anul viitor, între 16 și 30 iunie.

Dag Hammarskjöld despre vizita sa în R. P. Polonă

VARSOVIA 2 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 29 iunie, Dag Hammarskjöld, secretarul general al O.N.U., a participat la o conferință de presă care a avut loc la Casa ziariștilor din Varșovia și la care au fost de față ziariști polonezi și străini.

După ce a răspuns la numeroase întrebări referitoare la problemele concrete ale situației internaționale, secretarul general al O.N.U. și-a împărtășit impresiile asupra vizitei în Polonia. El a declarat că Varșovia l-a făcut o

650.000 de muncitori în grevă la Pittsburg (S.U.A.)

NEW YORK 2 (Agerpres). — După cum anunță agențiile occidentale, orașul Pittsburg, capitala oțelului, din S.U.A., este astăzi un oraș mort în urma grevei declanșate în noaptea de 30 iunie spre 1 iulie de muncitorii metalurgici americani. La această grevă, cea de-a cincea grevă de mari proporții din această industrie de la război încoace, participă 650.000 de muncitori. 90 la suta din producția de oțel a Statelor Unite este paralizată. Muncitorii patrunează în fața uzinelor. După cum arată agenția United Press, ei sînt liniștiți, dar hotărîți. În uzine patrund numai supraveghetorii și muncitorii înarmați cu înțelțuri, instalafiori. Alți din partea sindicatului, cîți și a

Incheierea Congresului partidului socialist francez

PARIS 2 (Agerpres). — Congresul partidului socialist francez care s-a desfășurat timp de patru zile în orașul Lille, și-a încheiat lucrările. Participanții la congres au acordat atenția principală politicii guvernului în Algeria. Această problemă a provocat divergențe mari în cadrul congresului. După dezbateri care au avut loc atât în comisia de redacție cât și în congres, a fost adoptată cu o majoritate de voturi rezoluția prezentată de Pierre Commin, secretar general al Interim al partidului, și sprijinită de Guy Mollet, șeful guvernului.

În rezoluție se subliniază necesitatea efectuării imediate a unor largi reforme politice, economice, sociale și administrative în Algeria. Toate aceste reforme trebuie efectuate încă înainte de stabilirea viitorului statut al Algeriei. Rezolvarea generală a problemei algeriene, se spune în rezoluție, nu poate avea decît un caracter politic. Rezoluția cuprinde de asemenea o cerere cu privire la organizarea alegerilor libere în Algeria, cu o listă electorală unică. Un capitol special din rezoluție se referă la necesitatea încheierii focului în Algeria. Acest capitol a fost aprobat în unanimitate de toți delegații la congres. În el se spune printre altele că „congresul core guvernului să ia toate măsurile pentru încheierea focului — drept fază preliminară și condiție principală a reglementării generale”.

Congresul a aprobat în unanimitate, cu trei abineri, rezoluția cu privire la politica externă.

„Congresul național, se spune în rezoluție, își exprimă satisfacția față de orientarea adoptată de către diplomația noastră sub conducerea lui Christian Pineau, în sensul independenței franceze în sînul comunității Atlantice, și al eforturilor mai mari în scopul

patronilor se declară că „greva ar putea fi de lungă durată”.

Această grevă într-una din industriile cheie ale Statelor Unite care, după cum arată agenția Reuters, va avea drept efect reducerea producției de oțel a Statelor Unite cu 2 milioane de tone săptămînal pe toată durata încheierii lucrului, a fost declarată de sindicatul muncitorilor din industria oțelului în urma faptului că principala societate metalurgică a refuzat să satisfacă revendicările sindicatului cu privire la majorarea salariilor, garanții în caz de șomaj și alte revendicări formulate în cursul tratativelor pentru încheierea noulor contracte colective care au durat timp de o lună.

Încheierea „războiului rece” și apropierea între popoare. Congresul Imperiale guvernului să-și continue eforturile pentru obținerea micșorării continue a încordării politice internaționale, cu respectarea alianțelor tradiționale ale Franței”.

Scurte știri externe

EXPOZITIE INDUSTRIALA SI AGRICOLA ROMINEASCA LA CAIRO

CAIRO — Agerpres: La 30 iunie s-a deschis la Cairo Expoziția permanentă de pe lângă Agenția Economică a R.P.R. în prezența ministrului Comerțului Muhammad Abu Nasseir și a numeroase personalități oficiale și din viața comercială. Au luat cuvîntul Dionisie Ionescu, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Egipt și M. Clobocanu, președintele Camerei de Comerț a R.P.R. Presa se ocupă pe larg de expoziția românească și de succesele economiei românești.

În seara aceleiași zile, Legalia R.P.R. în Egipt a oferit o recepție în cinstea delegației guvernamentale românești, condusă de V. Steriopol. Locul de onoare la masă a fost ocupat de ministrul Comerțului Exterior, care se află în Egipt în vederea tratativelor economice pentru largirea schimburilor comerciale dintre țara noastră și Egipt. Au luat parte peste 300 de personalități din viața politică și economică egipteană.

ȘEFUL GUVERNULUI DIN LAOS VA VIZITA R.P. CHINEZA

PEKIN — CHINA NOUA: Primul ministru al guvernului regal Laojian,

Poporul sovietic dă o înaltă prețuire prieteniei multiseculare care-l leagă de poporul grec

Declarația ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

ATENĂ (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 30 iunie, la ambasada U.R.S.S. din Grecia a avut loc o conferință de presă. În cadrul acesteia ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., D.T. Șepilov a făcut o declarație în care a spus printre altele: „Stimați reprezentanți ai presei! Am sosit la Atena într-o scurtă vizită neoficială pentru a stabili contacte personale cu personalitățile conducătoare ale guvernului grec și a face cu acestea un schimb de păreri asupra problemelor care interesează țările noastre. Scopul călătoriei mele a constat de asemenea în a cunoaște mai bine viața poporului grec, care a înscris în istoria omenirii multe pagini minunate și a creat monumente inegalabile ale culturii, monumente care constituie o contribuție prețioasă la tezaurul civilizației mondiale.”

Am avut cu primul ministru, dl. Caramanlis, și cu ministrul Afacerilor Externe, dl. Averof, convorbiri îndelungate, sincere și după cite mi s-a părut, rodnice. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă și de intenții sincere din partea ambelor părți.

Schimbul reciproc de păreri a arătat că între Uniunea Sovietică și Grecia nu există probleme care să constituie un obstacol de neînlăturat în calea dezvoltării relațiilor de prietenie și a colaborării eficiente.

Plata unghiară a politicii externe a Uniunii Sovietice este coezistența pasnică a statelor cu sisteme sociale diferite, lupta pentru slăbirea încordărilor internaționale și consolidarea păcii generale. În relațiile sale cu Grecia, ca și cu celelalte țări, Uniunea Sovietică pleacă de la principiile de neîncălțare ale respectării integrității teritoriale și suveranității, neagresiunii, egalității depline în drepturi a statelor și neamestecului unuia în afacerile interne ale celuilalt. Noi socotim un drept inalienabil al fiecărui popor de a fi liber, independent, și de a-și alege oriunde o social-politică pe care o socotește cea mai potrivită pentru el.

Se știe că cei răuvoitori la adresa prieteniei sovieto-grecești răspundec în mod deliberat născociri cu privire la așa zisă primelie pentru Grecia din partea noastră. Aceste născociri au drept scop să semene suspiciune și neîncredere între Grecia și vecinii ei de la nord și să împiedice deslindarea încordărilor internaționale. Toate aceste născociri sînt dezmintite în

întregime de fapte. Îndeobște cunoscut: politica externă iubitoare de pace a Uniunii Sovietice, orientarea ei consecventă spre reducerea încordărilor internaționale. Aceste născociri sînt dezmintite de asemenea de faptele îndeobște cunoscute că vecinii din nord ai Greciei, ca și multe alte state iubitoare de pace, se călăuzesc în politica lor externă după principiile coezistenței pasnice și neamestecului în afacerile interne ale altor țări. Este cazul să se spună că în ultimul timp s-a produs o anumită îmbunătățire a relațiilor dintre Grecia și vecinii ei de la nord.

Trebuie spus că pînă acum noi am folosit numai în mică măsură posibilitățile favorabile de largire a legăturilor economice între U.R.S.S. și Grecia, or, o asemenea largire ar fi corespuns alt intereselor Uniunii Sovietice cit și intereselor vitale ale dezvoltării economiei grecești: industria națională, agricultura, comerțul. Aceasta s-ar fi putut repercuta în mod sensibil asupra situației muncitorilor, cultivatorilor de tînuș, viticultorilor, cercuitorilor de afaceri din Grecia.

În cursul convorbirilor care au avut loc, noi am exprimat hotărîrea Uniunii Sovietice de a examina în mod binevoitor și dezinteresat problema colaborării reciproce în domeniul dezvoltării economiei naționale a Greciei, în domeniul schimburilor de experiență tehnico-stilistică, al pregătirii de specialiști, inclusiv al schimbului de studenți. Totodată, în conformitate cu principiile sale generale, Uniunea Sovietică nu pune Grecei nici un fel de condiții care ar putea afecta suveranitatea și demnitatea ei națională.

Din partea guvernului grec s-a manifestat o altitudine pozitivă față de largirea legăturilor economice cu Uniunea Sovietică și, mai ales, față de dezvoltarea continuă a comerțului.

Îmbucurător este faptul că în ultimul timp am început să se dezvolte relații culturale între Uniunea Sovietică și Grecia.

Lărgirea schimburilor de delegații culturale, științifice, parlamentare și altfel de delegații va contribui la maturizarea unei înțelegeri și încrederi reciproce mai mari între țările noastre. Ușile țării noastre sînt deschise cu ospitalitate.

În consecință, a spus mai departe prințul Norodom Sianuk, neutralitatea noastră nu este nici împușcă, nici pasivă. Scopul ei constă în întinderea independenței noastre — rodul o numeroase lupte.

Poporul nostru consideră că nici pacea și nici o teneacă slabă a încordărilor internaționale nu sînt posibile fără un acord sincer și prietenesc cu Uniunea Sovietică.

Exprim guvernului sovietic recunoștința noastră pentru invitația sa amabilă. Ma bucur la gîndul că voi putea duce tratative cu cei mai de seamă oameni de stat din această mare țară și că voi putea cunoaște în timpul călătoriei mele unele din realizările remarcabile ale Uniunii Sovietice în domeniul industriei și culturii.

Transmit popoarelor Uniunii Sovietice un salut frăcesc din partea poporului Cambodgiei, care aspiră de asemenea spre progres și pace și este hotărît să facă tot posibilul, împreună cu celelalte popoare de bună credință și în cadrul mijloacelor sale modeste, pentru ca lumea de mine să nu ste ce însemnă distrugerea și ura și, respectînd toate sistemele filozofice, să se ocupe de crearea bunurilor necesare vieții.

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: Altele s-a regăsit, prințul Norodom Sianuk, a făcut o vizită lui K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Cambodgia care și-a doborîdit independența deplină în noiembrie 1953, a ales în mod liber și de bunăvoie neutralitatea.

UN PROTEST AL MAROCULUI PE LINGA GUVERNUL FRANCEZ

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

Vizita lui D. T. Șepilov în Grecia

ATENĂ (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 30 iunie, la ambasada U.R.S.S. din Grecia a avut loc o conferință de presă. În cadrul acesteia ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., D.T. Șepilov a făcut o declarație în care a spus printre altele: „Stimați reprezentanți ai presei! Am sosit la Atena într-o scurtă vizită neoficială pentru a stabili contacte personale cu personalitățile conducătoare ale guvernului grec și a face cu acestea un schimb de păreri asupra problemelor care interesează țările noastre. Scopul călătoriei mele a constat de asemenea în a cunoaște mai bine viața poporului grec, care a înscris în istoria omenirii multe pagini minunate și a creat monumente inegalabile ale culturii, monumente care constituie o contribuție prețioasă la tezaurul civilizației mondiale.”

Am avut cu primul ministru, dl. Caramanlis, și cu ministrul Afacerilor Externe, dl. Averof, convorbiri îndelungate, sincere și după cite mi s-a părut, rodnice. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă și de intenții sincere din partea ambelor părți.

Schimbul reciproc de păreri a arătat că între Uniunea Sovietică și Grecia nu există probleme care să constituie un obstacol de neînlăturat în calea dezvoltării relațiilor de prietenie și a colaborării eficiente.

Plata unghiară a politicii externe a Uniunii Sovietice este coezistența pasnică a statelor cu sisteme sociale diferite, lupta pentru slăbirea încordărilor internaționale și consolidarea păcii generale. În relațiile sale cu Grecia, ca și cu celelalte țări, Uniunea Sovietică pleacă de la principiile de neîncălțare ale respectării integrității teritoriale și suveranității, neagresiunii, egalității depline în drepturi a statelor și neamestecului unuia în afacerile interne ale celuilalt. Noi socotim un drept inalienabil al fiecărui popor de a fi liber, independent, și de a-și alege oriunde o social-politică pe care o socotește cea mai potrivită pentru el.

Se știe că cei răuvoitori la adresa prieteniei sovieto-grecești răspundec în mod deliberat născociri cu privire la așa zisă primelie pentru Grecia din partea noastră. Aceste născociri au drept scop să semene suspiciune și neîncredere între Grecia și vecinii ei de la nord și să împiedice deslindarea încordărilor internaționale. Toate aceste născociri sînt dezmintite în

întregime de fapte. Îndeobște cunoscut: politica externă iubitoare de pace a Uniunii Sovietice, orientarea ei consecventă spre reducerea încordărilor internaționale. Aceste născociri sînt dezmintite de asemenea de faptele îndeobște cunoscute că vecinii din nord ai Greciei, ca și multe alte state iubitoare de pace, se călăuzesc în politica lor externă după principiile coezistenței pasnice și neamestecului în afacerile interne ale altor țări. Este cazul să se spună că în ultimul timp s-a produs o anumită îmbunătățire a relațiilor dintre Grecia și vecinii ei de la nord.

Trebuie spus că pînă acum noi am folosit numai în mică măsură posibilitățile favorabile de largire a legăturilor economice între U.R.S.S. și Grecia, or, o asemenea largire ar fi corespuns alt intereselor Uniunii Sovietice cit și intereselor vitale ale dezvoltării economiei grecești: industria națională, agricultura, comerțul. Aceasta s-ar fi putut repercuta în mod sensibil asupra situației muncitorilor, cultivatorilor de tînuș, viticultorilor, cercuitorilor de afaceri din Grecia.

În cursul convorbirilor care au avut loc, noi am exprimat hotărîrea Uniunii Sovietice de a examina în mod binevoitor și dezinteresat problema colaborării reciproce în domeniul dezvoltării economiei naționale a Greciei, în domeniul schimburilor de experiență tehnico-stilistică, al pregătirii de specialiști, inclusiv al schimbului de studenți. Totodată, în conformitate cu principiile sale generale, Uniunea Sovietică nu pune Grecei nici un fel de condiții care ar putea afecta suveranitatea și demnitatea ei națională.

Din partea guvernului grec s-a manifestat o altitudine pozitivă față de largirea legăturilor economice cu Uniunea Sovietică și, mai ales, față de dezvoltarea continuă a comerțului.

Îmbucurător este faptul că în ultimul timp am început să se dezvolte relații culturale între Uniunea Sovietică și Grecia.

Lărgirea schimburilor de delegații culturale, științifice, parlamentare și altfel de delegații va contribui la maturizarea unei înțelegeri și încrederi reciproce mai mari între țările noastre. Ușile țării noastre sînt deschise cu ospitalitate.

În consecință, a spus mai departe prințul Norodom Sianuk, neutralitatea noastră nu este nici împușcă, nici pasivă. Scopul ei constă în întinderea independenței noastre — rodul o numeroase lupte.

Poporul nostru consideră că nici pacea și nici o teneacă slabă a încordărilor internaționale nu sînt posibile fără un acord sincer și prietenesc cu Uniunea Sovietică.

Exprim guvernului sovietic recunoștința noastră pentru invitația sa amabilă. Ma bucur la gîndul că voi putea duce tratative cu cei mai de seamă oameni de stat din această mare țară și că voi putea cunoaște în timpul călătoriei mele unele din realizările remarcabile ale Uniunii Sovietice în domeniul industriei și culturii.

Transmit popoarelor Uniunii Sovietice un salut frăcesc din partea poporului Cambodgiei, care aspiră de asemenea spre progres și pace și este hotărît să facă tot posibilul, împreună cu celelalte popoare de bună credință și în cadrul mijloacelor sale modeste, pentru ca lumea de mine să nu ste ce însemnă distrugerea și ura și, respectînd toate sistemele filozofice, să se ocupe de crearea bunurilor necesare vieții.

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: Altele s-a regăsit, prințul Norodom Sianuk, a făcut o vizită lui K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Cambodgia care și-a doborîdit independența deplină în noiembrie 1953, a ales în mod liber și de bunăvoie neutralitatea.

UN PROTEST AL MAROCULUI PE LINGA GUVERNUL FRANCEZ

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

PARIS — France Presse: Ministrul Afacerilor Externe al Marocului a dat publicității următorul comunicat: „Sultanul a ordonat ministrului Afacerilor Externe să protesteze cu vehemență pe lângă guvernul francez împotriva caracterului provocator al delapsării permanente, neechitabile și nemotivate a trupelor franceze pe teritoriul Marocului și să-l facă răspundător al tuturor incidentelor care au fost un rezultat al acestui fapt, cit și pentru urmările acestor incidente”.

Vizita delegației parlamentare romine în R. P. Bulgaria

SOFIA 2 (Agerpres). — Trimisul special al Agerpres transmite: În ziua de 1 iulie, membrii delegației parlamentare a R.P.R., condusă de Mihail Roganu, care se află în R. P. Bulgaria, au vizitat Muzeul Eliberării Plevnei, unde sînt expuse numeroase obiecte și documente privind rolul armatei ruse și romine în eliberarea Bulgariei de sub jugul otoman.

În centrul orașului Plevna se află un impresionant muzeu închinat memoriei eroilor ruși și români căzuți în luptă pentru lărgirea coteropilor în Europa. Membrii delegației au vizitat acest muzeu. El a avut o mare importanță în lupta „Mova Frăției”, monumentul ridicat în centrul orașului, pentru că sînt pe revoluționarii bulgari căzuți în luptă împotriva fascismului între anii 1923 și 1944.

SOFIA 2 — Trimisul special Agerpres transmite: Luni după amiază, membrii delegației Marii Adunări Naționale au participat la sedința sesiunii extraordinare a Adunării Populare a R.P. Bulgaria. Deputatul român li s-a făcut o primire entu-

ziată. Minute în șe deputații Adunării Populare, în pleioare, au aplaudat și au aclamat pentru prezența dintre popoarele romîn și bulgar.

Deschizind sedința, Ferdinand Kozovski, președintele Biroului Adunării Populare, a rostit o cuvîntare, de salut.

„Guvernul R. P. Bulgaria și noi alinați hotărîți, ca și guvernul R. P. Romîne, ca și poporul romîn, să nu ne dăm drumul forței pentru a contribui la cauza mîrească a păcii trainice. În lume, la cauza înțelegerii pasnice și încrederii între popoare”.

„Am dat cu puterice aplauze, a luat apoi cuvîntul Mihail Roganu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., conducătorul delegației parlamentare romine.

A vorbit apoi acad. Sava Ganovski, conducătorul delegației parlamentare bulgare, care a vizitat recent R.P.R. El a făcut o scurtă dare de seamă asupra acestei vizite.

Membrii delegației parlamentare romine au avut apoi o întrevvedere cu George Dimitanov, președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria.

La 2 iulie a sosit la New York. A. A. Gromiko, prim locuitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. A. A. Gromiko va lua parte în calitate de reprezentant al U.R.S.S. la sesiunea Comitetului O.N.U. pentru dezarmare, care se deschide la 3 iulie la New York (Agerpres).

La 2 iulie a sosit la Varșovia, la invitația guvernului R. P. Polonez, delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene în frunte cu Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri (P.A.P.).

Răspundînd invitației guvernului cehoslovac, la 2 iulie a sosit în Cehoslovacia, într-o vizită de prietenie, prințul moștenitor al Yemenului emirul Seif Ul-Islam Muhammad El-Badr, (Cetate).

În cursul unei conferințe de presă, Dag Hammarskjöld, secretarul general al O.N.U., care se află în prezent la Helsinki, și-a exprimat părerea că problema admiterii R. P. Chineze în O.N.U. „se pune într-un viitor relativ apropiat” (Agerpres).

Ca răspuns la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. și a Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace, Senatal urugvian a hotărît să trimită o delegație parlamentară în Uniunea Sovietică și Cehoslovacia (Agerpres).

Ziarul „Humanit” anunță că în noaptea de 29 spre 30 iunie, într-o serie de localități din regiunea Partidului Comunist Francez, acte diversioniste de acest fel au a-

După o vizită de câteva zile prin țară, membrii delegației Federației Asociațiilor de femei din R.P.F. Iugoslavia s-au însoțit în București. Duminică dimineață la Palatul plonierilor, delegația femeilor iugoslave a petrecut câteva ore în mijlocul pionierilor din Capitală.